

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji o utrzymaniu nazwiska skarżącego w wykazie osób i jednostek objętych środkami ograniczającymi na mocy decyzji Rady 2014/145/WPZiB ⁽³⁾, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2023/572 i rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 ⁽⁴⁾, wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2023/571, wydanym przez Radę skierowanym do skarżącego pismem z dnia 14 marca 2023 r.;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i art. 47 tej karty.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia zasad dotyczących ciężaru dowodu, naruszenia kryteriów umieszczania w wykazie określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) i e) oraz w art. 2 ust. 1 lit. a) i g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. i w art. 3 ust. 1 lit. a) i g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, naruszenia prawa podstawowego skarżącego do własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz naruszenia art. 16 i 17 Karty praw podstawowych.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023 L 75I, s. 134).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023 L 75I, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014 L 78, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2023 r. – OT/Rada

(Sprawa T-286/23)

(2023/C 252/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OT (przedstawiciele: J.-P. Hordies, C. Sand i P. Blanchetier, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie dotyczącym skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie dotyczącym skarżącego;
- w konsekwencji – nakazanie Radzie wykreślenia nazwiska strony skarżącej z załączników do decyzji Rady 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. i do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem art. 1 lit. d) i g) rozporządzenia (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w zakresie, w jakim przepis ten narusza wartości wolności i praworządności wyrażone w art. 2 TFUE oraz zasady przewidywalności aktów Unii i proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony, prawa do skutecznej ochrony sądowej i prawa do skutecznego środka zaskarżenia.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2023 r. – Birių Krovinių Terminalas/Rada

(Sprawa T-287/23)

(2023/C 252/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Birių Krovinių Terminalas UAB (Kłajpeda, Litwa) (przedstawiciel: V. Ostrovskis, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2g ust. 1 i art. 2g ust. 1a decyzji Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2023/421, w zakresie, w jakim wprowadzone przez nią ograniczenia dotyczące przekazywania potażu z Białorusi i ograniczenia w zakresie możliwości świadczenia przez podmioty unijne pomocy technicznej i usług pośrednictwa, zapewniania przez nie finansowania lub pomocy finansowej, w tym finansowych instrumentów pochodnych, a także świadczenia powiązanych usług ubezpieczenia i reasekuracji, bezpośrednio lub pośrednio (zwane dalej łącznie „odnośnymi ograniczeniami”), zakazują tranzytu potażu z Białorusi przez terytorium Litwy, w szczególności przez port morski w Kłajpedzie;